

145.

Vládní nařízení

ze dne 2. června 1936

o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivý:

§ 1.

(1) Celní přírážka k celní sazbě pro zboží saz. čís. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 23 až 26, upravuje se až na další na 14— Kč za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přírážky k celním sazbám pro zboží saz. čís. 24 až 26, vypočtené podle usta-

novení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 24 až 26 a k saz. čís. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přírážka za 100 kg hrubé váhy
24. Žito	24— Kč,
25. Ječmen	34— Kč,
26. Oves	23— Kč.

§ 2.

Celní přírážky vyhlášené vládním nařízením ze dne 4. května 1936, č. 118 Sb. z. a n., o celních přírážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. června 1936; provede je ministr financí.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

146.

Konsulární úmluva

mezi republikou Československou a Svazem sovětských socialistických republik.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

BYLA SJEDNÁNA

TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

(Překlad.)

Convention consulaire

entre la République Tchecoslovaque et l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes.

Le Président de la République Tchecoslovaque d'une part et le Comité Central Exécutif

Konsulární úmluva

mezi republikou Československou a Svazem sovětských socialistických republik.

President republiky Československé na straně jedné a Ústřední výkonný výbor Svazu so-

de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes de l'autre,

désirant s'entendre sur les droits, privilèges et immunités réciproques des consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires, ainsi que de déterminer leur activité et leurs attributions,

ont décidé de conclure en exécution des stipulations de l'article VI du Traité de Commerce et de Navigation conclu entre les deux Pays le 25 mars 1935, une Convention Consulaire, y compris un Accord concernant les successions, et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires:

le Président de la République
Tchécoslovaque:

Bohdan Pavlů,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de la République Tchécoslovaque à Moscou;

le comité Central Exécutif de
l'Union des Républiques Soviétiques
Socialistes:

Maxime Maximovitch Litvinoff,

Membre du Comité Central Exécutif de l'Union des
Républiques Soviétiques Socialistes, Commissaire du
Peuple aux Affaires Etrangères,

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté d'établir des consulats généraux, consulats, vice-consulats et agences consulaires sur le territoire de l'autre Partie.

Les consuls, ainsi que les fonctionnaires du service consulaire doivent être ressortissants de la Haute Partie Contractante qui les a nommés et fonctionnaires de carrière du Département des Affaires Etrangères de cette Partie. Ils ne sont pas autorisés à exercer le commerce ou une profession quelconque au Pays de leur résidence.

Chaque fois que dans la présente Convention il sera question de « consul » on entendra par cela les consuls généraux, les consuls, les vice-consuls et les agents consulaires; de même par « consulat » on entendra les consulats généraux, les consulats, les vice-consulats et les agences consulaires.

větských socialistických republik na straně druhé,

přejíce si dohodnouti se o vzájemných právech, výsadách a svobodách generálních konsulů, konsulů, vicekonsulů a konsulárních agentů, jakož i určití jejich činnost a pravomoc,

rozhodli se podle článku VI obchodní a plavební smlouvy, sjednané mezi oběma státy dne 25. března 1935, uzavřítí konsulární úmluvu, obsahující též dohodu o pozůstalostech a jmenovali za tím účelem svými zmocněnci:

President republiky Česko-
slovenské:

Bohdana Pavlů,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v Moskvě;

Ústřední výkonný výbor Svazu
sovětských socialistických
republik:

Maxima Maximoviče Litvinova,

člena Ústředního výkonného výboru Svazu sovětských
socialistických republik, lidového komisaře pro za-
hraniční věci,

kterí, vyměňivše si své plné moci, jež shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek první.

Každá z Vysokých smluvních stran má právo zřizovati na území druhé strany generální konsuláty, konsuláty, vicekonsuláty a konsulární jednatelství.

Konsulové, jakož i funkcionáři služby konsulární musí býti příslušníky Vysoké smluvní strany, která je jmenovala a úředníky z povolání úřadu zahraničních věcí této strany. Není jim dovoleno provozovati obchod nebo jakékoliv jiné zaměstnání v zemi svého sídla.

Kdykoliv je v této smlouvě řeč o „konsulovi“, rozumí se tím generální konsul, konsul, vicekonsul a konsulární jednatel; rovněž tak rozumí se výrazem „konsulát“ generální konsulát, konsulát, vicekonsulát a konsulární jednatelství.

Article 2.

Avant la nomination du consul la Haute Partie Contractante dont le consul dépend demandera l'assentiment de la Partie sur le territoire de laquelle le consul aura à exercer ses fonctions.

Le représentant diplomatique de la Haute Partie Contractante qui a nommé le consul présentera au Gouvernement de la Partie sur le territoire de laquelle le consul aura à exercer ses fonctions les provisions du consul avec indication de son nom et de ses prénoms, de son rang consulaire et de la circonscription consulaire qui lui est assignée, ainsi que du lieu de sa future résidence.

La reconnaissance d'un consul en cette qualité par le Gouvernement de la Haute Partie Contractante sur le territoire de laquelle il aura à résider se fera sous la forme d'un exequatur délivré sans retard et sans frais après présentation des provisions.

Les consuls entrent en fonction seulement après avoir été reconnus en cette qualité par la Haute Partie Contractante sur le territoire de laquelle le consul aura à exercer ses fonctions. Ce n'est qu'à partir de ce moment qu'ils commencent à jouir des droits et des privilèges stipulés pour eux par la présente Convention.

Sur la foi dudit exequatur les autorités de leur circonscription consulaire prendront immédiatement les mesures nécessaires pour que les consuls puissent s'acquitter des devoirs de leur charge et qu'ils soient admis à la jouissance des immunités et d'exemptions qui y sont attachées.

Si l'une des Hautes Parties Contractantes estime que l'exequatur doit être retiré, elle communiquera sa décision à l'autre Partie sans en avoir à présenter des motifs.

Un accord spécial sera conclu concernant les lieux de résidence des consuls et leurs circonscriptions. Toute modification ultérieure des circonscriptions ainsi établies pourra avoir lieu d'un commun accord des Gouvernements des Hautes Parties Contractantes.

Article 3.

Le nombre du personnel de chaque consulat sera déterminé par un accord spécial des Gouvernements des Hautes Parties Contractantes pour chacun de ces consulats.

Článek 2.

Před jmenováním konsula požádá Vysoká smluvní strana, jež konsula vysílá, o souhlas stranu, na jejímž území má konsul vykonávat své funkce.

Diplomatický zástupce Vysoké smluvní strany, která jmenovala konsula, předloží vládě strany, na jejímž území má konsul vykonávat své funkce, jeho konsulský patent, obsahující jméno a příjmení konsula, jeho hodnost konsulskou, označení konsulárního obvodu, jemu přiřčeného, jakož i místa jeho budoucího sídla.

Uznání konsula v této hodnosti vládou Vysoké smluvní strany, na jejímž území má sídliti, děje se ve formě exequatur, které se vydává bezodkladně a bezplatně po předložení konsulského patentu.

Konsulové vstupují ve výkon svých funkcí teprve když byli uznáni v této hodnosti Vysokou smluvní stranou, na jejímž území má konsul vykonávat své funkce. Teprve od této chvíle vstupují v užívání práv a výsad vyhrazených jim touto úmlouvou.

Na podkladě tohoto exequatur učiní úřady jejich konsulárního obvodu neprodleně nutná opatření, aby konsulové mohli vykonávat úkoly svého úřadu a požívatí výhod a osvobození jim náležejících.

Má-li jedna z Vysokých smluvních stran za to, že by exequatur mělo být odňato, oznámí své rozhodnutí druhé straně, aniž by musela sdělití důvody.

Zvláštní dohodou určí se místo sídla konsulů a jejich konsulární obvod. Každá pozdější změna takto určeného obvodu může být provedena vzájemnou dohodou vlád Vysokých smluvních stran.

Článek 3.

Počet zaměstnanců pro každý konsulát bude určen zvláštní dohodou vlád Vysokých smluvních stran.

Les noms du personnel de chaque consulat seront communiqués préalablement à la Haute Partie Contractante sur le territoire de laquelle le consul exerce ses fonctions.

Article 4.

Les consuls, ainsi que les fonctionnaires prévus à l'alinéa 2 de l'article premier de la présente Convention, ne seront pas justiciables des autorités judiciaires et administratives de l'Etat de leur résidence à raison des actes de leurs fonctions.

Article 5.

Les consuls ne peuvent être mis en état d'arrestation sur le territoire du Pays de leur résidence, sauf les cas d'exécution d'une condamnation par un tribunal ayant reçu force légale.

Les consuls peuvent être mis en état d'arrestation ou de détention préventive dans le cas d'une instruction judiciaire ouverte contre eux concernant des délits contre la santé, la vie et la liberté individuelle, si la personne ayant commis ce délit a été surprise en flagrant délit et si, conformément aux lois de l'Etat dans lequel le délit a été perpétré, il entraîne une peine privative de liberté dont la durée est d'au moins un an ou une peine plus sévère.

Si le consul est passible d'arrestation dans les cas visés à l'alinéa précédent ou si une instruction pénale est ouverte contre lui, la Légation de la Haute Partie Contractante respective en doit être préalablement avisée.

Les stipulations du présent article s'étendent aux fonctionnaires prévus à l'alinéa 2 de l'article premier de la présente Convention.

Article 6.

Les consuls seront tenus de comparaître comme témoins devant les tribunaux du Pays de leur résidence, quand les autorités judiciaires locales le trouvent nécessaire. Cependant, l'autorité judiciaire devra en ce cas les inviter à comparaître par une lettre officielle, adressée au consulat sans menace des sanctions pénales en cas de non-comparution.

Dans le cas où le consul ne peut pour des raisons de service ou pour raisons de santé comparaître devant l'autorité judiciaire, il devra répondre à l'invitation par écrit et sans délai; son témoignage sera reçu dans les locaux du consulat ou dans son appartement

Jména zaměstnanců každého konsulátu budou oznámena předem oné Vysoké smluvní straně, na jejímž území konsul vykonává své funkce.

Článek 4.

Konsulové, jakož i funkcionáři uvedení v odstavci 2 článku prvního této Úmluvy, nebudou pro výkon své funkce podléhati pravomoci soudů ani správních úřadů státu, v němž budou sídliti.

Článek 5.

Konsulové nemohou býti uvězněni na území státu, v němž sídlí, vyjma k výkonu soudního rozsudku, nabyvšího moci práva.

Konsulové mohou býti zatčeni neb vzati do zabezpečovací vazby, když proti nim bylo zahájeno soudní řízení pro trestné činy proti zdraví, životu a osobní svobodě, byla-li osoba spáchavší tento čin přistižena při horkém účinku a je-li tento čin podle zákonů státu, v němž k němu došlo, stíhán trestem na svobodě nejméně v délce jednoho roku nebo trestem těžším.

Má-li býti konsul vzat do vazby v případech uvedených v předcházejícím odstavci nebo je-li proti němu zahájeno trestní řízení, musí býti o tom uvědomeno dříve vyslanectví dotčené Vysoké smluvní strany.

Ustanovení tohoto článku vztahují se na funkcionáře uvedené v odstavci 2 článku prvního této Úmluvy.

Článek 6.

Konsulové jsou povinni dostaviti se jako svědci k soudu státu v němž sídlí, když to místní soudy budou považovat za nutné. Avšak soud má v takovém případě je pozvati úředním dopisem zaslaným konsulátu bez pohrůžky trestem za nedostavení.

Nemůže-li se konsul dostaviti k soudu z důvodů služebních nebo z důvodů zdravotních, má odpověděti na pozvání písemně a bezodkladně; jeho svědectví bude pak vyslechnuto v místnostech konsulátu nebo v jeho soukro-

privé, dans la forme qui est exigée par la législation de la Haute Partie Contractante dont ces autorités dépendent, ou par envoi d'une déposition par écrit, avec apposition de sa signature et de son sceau officiel.

Les consuls ainsi que tous les fonctionnaires consulaires pourront refuser une déposition sur des circonstances ayant trait à l'exercice de leurs fonctions.

Les cas éventuels d'une non-comparution devant les tribunaux ou d'un refus de déposer seront réglés exclusivement par la voie diplomatique. L'application de toute mesure coercitive par le tribunal est exclue.

Les stipulations du présent article seront également applicables pour la procédure devant les autorités administratives.

Article 7.

La chancellerie, les archives consulaires, ainsi que la correspondance officielle des consuls seront inviolables; cependant ils devront être complètement séparés des effets personnels et de la correspondance privée du consul. S'ils se trouvent dans le même appartement, ils doivent être conservés dans un lieu séparé. Le consul pourra autoriser les autorités du Pays de sa résidence de procéder à une perquisition dans la chancellerie consulaire ou bien à la visiter. Cependant les autorités susmentionnées ne pourront dans aucun cas visiter, saisir ou mettre sous scellés la correspondance officielle, les livres, les documents ou les objets se trouvant dans la chancellerie et s'y rapportant.

La chancellerie et les archives consulaires ne pourront servir de lieu d'asile.

Les autorités du Pays de résidence du consul ne pourront sans le consentement des consuls s'introduire dans leurs appartements privés.

Article 8.

Les consuls pourront placer au-dessus de la porte extérieure de la maison où se trouve le bureau ou la chancellerie consulaire l'écusson aux armes de l'Etat qui les a nommés avec l'inscription: « Consulat de ».

Ils pourront également arborer le pavillon de l'Etat qui les a nommés sur ladite maison consulaire, ainsi que sur tous moyens de communication (équipages, automobiles, embarcations, etc.) qu'ils emploieraient dans l'exercice de leurs fonctions.

mém bytě a to formou předepsanou zákony Vysoké smluvní strany, které soud přísluší, anebo bude zasláno jako písemná výpověď s konsulovým podpisem a jeho úřední pečeti.

Konsulové, jakož i všichni funkcionáři konsulátu mohou odmítnouti výpověď o okolnostech, které se vztahují na výkon jejich funkcí.

Případy nevyhovění pozvání k výsledku soudem nebo odmítnutí výpovědi budou urovnány výhradně cestou diplomatickou. Použití jakéhokoliv donucovacího prostředku soudem jest vyloučeno.

Předpisů tohoto článku bude lze použití také v řízení u správních úřadů.

Článek 7.

Kanceláře a archivy konsulární, jakož i úřední korespondence konsulů jsou nedotknutelný; ovšem musí býti úplně odděleny od věcí soukromých a od osobní korespondence konsulovy. Nalézají-li se v témže bytě, musí býti chovány na místě odděleném. Consul může dovoliti úřadům státu svého sídla, aby provedly prohlídku v kancelářích konsulátu nebo aby do nich vstoupili. Avšak úřady výše uvedené nemohou v žádném případě prohlížeti, zabaviti nebo zapečetiti úřední korespondenci, záznamy, listiny nebo předměty, které se v kancelářích nalézají a k nim patří.

Kanceláře a archivů konsulárních nesmí se užíti jako asyly.

Úřady státu, v němž konsul sídlí, nemohou bez svolení konsulova vstupovati do jeho soukromého bytu.

Článek 8.

Konsulové budou moci vyvěsiti nad vnějším vchodem domu, v němž se nalézá úřad nebo kanceláře konsulární, štít se znakem státu, který je jmenoval, s nápisem: „Konsulát . . .“.

Budou také moci vztýčiti vlajku státu, který je jmenoval, na této konsulární budově, jakož i na všech dopravních prostředcích (povozech, automobilech, člunech atd.), kterých používají při výkonu svých funkcí.

Article 9.

Les consuls, les fonctionnaires prévus à l'alinéa 2 de l'article premier de la présente Convention, ainsi que tous les employés consulaires en tant qu'ils ne sont pas ressortissants du Pays de leur résidence, de même que leurs femmes et leurs enfants mineurs, seront exemptés de tout impôt direct personnel et de contributions mobilières ayant le caractère d'impôt personnel perçus par une autorité quelconque des Etats respectifs; mais ils devront acquitter les taxes ayant le caractère de rémunération d'un service spécial rendu par l'Etat ou par une autre institution ou corporation publique.

Toutefois, ils ne seront pas exemptés des impôts et contributions sur le capital situé ou sur les revenus reçus dans le Pays de leur résidence autres que les salaires officiels.

Les personnes susmentionnées, ainsi que le personnel au service exclusif de l'office ou auprès des familles des fonctionnaires consulaires, en tant qu'ils ne sont pas ressortissants du Pays de leur résidence, sont également exemptées de toutes prestations personnelles imposées dans le Pays de leur résidence par l'Etat ou par des organismes locaux.

Les consuls et les fonctionnaires consulaires prévus à l'alinéa 2 de l'article premier sont aussi exempts des charges matérielles militaires, telles que prestations, réquisition et logement militaire, en tant qu'il s'agit de biens meubles ou immeubles ou de moyens de communication en usage officiel ou personnel.

Article 10.

Seront admis en franchise des droits de douane et de toutes autres taxes les sceaux et cachets, les écussons, les pavillons, les insignes, les imprimés officiels pour le service courant d'office, ainsi que les installations et les objets de bureau pour l'usage du service des consulats.

Article 11.

En cas d'absence, de maladie ou de décès d'un consul ou de tout autre empêchement de remplir ses fonctions, un des fonctionnaires, faisant partie du personnel du consulat, dont le nom sera communiqué au préalable au Département des Affaires Etrangères du pays de résidence du consul sera admis, sans qu'un accord spécial soit nécessaire à cet effet, à l'exercice provisoire des fonctions consulaires et jouira pendant ce temps des droits, privilèges et immunités reconnus aux consuls par la présente Convention.

Článek 9.

Konsulové, dále funkcionáři uvedení v odstavci 2 článku prvního této Úmluvy, jakož i všichni zaměstnanci konsulární, pokud nejsou příslušníky státu, v němž sídlí, rovněž tak jejich manželky a jejich nezletilé děti, budou osvobozeni od všech osobních daní přímých a dávek z movitostí, které mají povahu osobních daní, ať jsou ukládány kterýmkoliv úřadem příslušného státu; budou však povinni platiti dávky, mající povahu úplaty za zvláštní úkon prokázaný státem nebo jiným veřejným podnikem nebo veřejnou korporací.

Avšak nebudou osvobozeni od daní a dávek z kapitálu uloženého nebo z jiných důchodů plynoucích jim v zemi jejich sídla, než z úředního služného.

Osoby svrchu uvedené, jakož i osoby jsoucí ve výhradních službách úřadu nebo v rodinách konsulárních funkcionářů, pokud nejsou příslušníky státu, v němž sídlí, jsou rovněž osvobozeny od všech břemen osobních, ukládaných v zemi jejich sídla státem nebo jinými svazky místními.

Konsulové a funkcionáři uvedení v odstavci 2 článku prvního jsou také osvobozeni od věcných břemen vojenských, jako dávek, rekvisicí, vojenského ubytování, a to pokud jde o majetek movitý nebo nemovitý, nebo o prostředky dopravní, jichž se používá úředně nebo osobně.

Článek 10.

Budou připuštěny bez cla a beze všech jiných dávek úřední pečetě a razítka, štíty, vlajky, znaky, úřední tiskopisy pro běžnou činnost úřadu, jakož i zařízení kanceláře a kancelářské předměty pro úřední potřebu konsulátů.

Článek 11.

Bude-li konsul nepřítomen, nemocen nebo zemře-li nebo nebude-li moci pro jiné zaneprázdnění vykonávati své funkce, bude některý z funkcionářů, jenž patří k personálu konsulátu a jehož jméno bude před tím oznámeno úřadu zahraničních věcí země konsulova sídla, oprávněn k prozatímnímu vykonávání konsulárních funkcí, aniž by k tomu bylo třeba nějaké zvláštní dohody a bude po tu dobu účasten práv, výsad a výhod, přiznaných konsulům touto Úmluvou.

L'impossibilité pour un consul de remplir ses fonctions doit être portée par ce dernier à la connaissance des autorités compétentes de sa circonscription consulaire.

Dans le cas du décès d'un consul sans avoir laissé après soi de représentant qualifié de son Pays, les autorités locales devront s'adresser dans la voie réglementaire à la Légation de la Haute Partie Contractante respective pour faire sceller les archives du Consulat.

Article 12.

Les consuls ont le droit de protéger les ressortissants de l'Etat qui les a nommés et de défendre dans la mesure du droit et des usages internationaux, aussi bien que dans les limites de leur compétence, tous leurs droits et intérêts, et de prêter aide et assistance à leur commerce et à leur navigation.

Il leur incombe la protection des veuves, des mineurs et des personnes incapables de soigner leurs intérêts, ressortissants de l'Etat qui les a nommés.

A cet effet ils pourront dans l'exercice de leurs fonctions s'adresser, dans l'ordre existant à cet effet dans chacune des Hautes Parties Contractantes, aux autorités locales d'Etat compétentes de leur circonscription consulaire pour obtenir des informations nécessaires, ainsi que pour réclamer auprès d'elles contre toute infraction aux droits et intérêts, ainsi que contre tout abus dont les ressortissants de la Haute Partie Contractante respective auraient à se plaindre.

L'intervention par écrit auprès des autorités prévues à l'alinéa précédent se fera dans la langue officielle de l'Etat où le consul réside.

Si une démarche consulaire reste sans effet, il y aura lieu à recours en voie diplomatique.

Les consuls ne pourront pas avoir recours directement au Département des Affaires Etrangères du Pays de leur résidence et aux autorités locales de ce pays se trouvant hors de leur circonscription consulaire.

Article 13.

Les consuls seront autorisés à tenir les registres des ressortissants de leur Pays et à délivrer à ces ressortissants des passeports et autres pièces d'identité, ainsi que des certificats concernant les actes officiels effectués par les consuls, à viser les passeports, les certificats d'origine des marchandises et d'autres documents de ce genre.

Nemůže-li konsul své funkce zastávati, má o tom uvědomiti příslušné úřady svého konsulárního obvodu.

Zemře-li konsul, aniž by zanechal kvalifikovaného zástupce svého státu, jsou místní úřady povinny obrátiti se úřední cestou na vyslanectví příslušné Vysoké smluvní strany za účelem zapečetění archivu konsulátu.

Článek 12.

Konsulové mají právo chrániti příslušníky státu, který je jmenoval, a hájiti v rámci práv a zvyklostí mezinárodních, jakož i v mezích své příslušnosti veškerá jejich práva a zájmy, jakož i poskytovat ochranu a podporu jejich obchodu a plavbě.

Přísluší jim ochrana vdov, nezletilců a osob neschopných hájiti své zájmy, pokud jsou příslušníky státu, jenž je jmenoval.

Za tím účelem mohou se ve výkonu svých funkcí obracet, podle řádů platných v této věci u každé z Vysokých smluvních stran, na příslušné místní státní úřady svého konsulárního obvodu, aby dosáhli potřebných informací a aby zakročovali u nich proti jakémukoliv porušení práv a zájmů, jakož i proti každému přehmatu, do něhož by si mohli příslušníci dotčené Vysoké smluvní strany stěžovati.

Písemné zakročení u úřadů uvedených v předcházejícím odstavci nutno učiniti v oficiálním jazyku státu, v němž konsul sídlí.

Zůstane-li zakročení konsulátu bez účinku, bude nastoupena cesta diplomatická.

Konsulové nebudou moci se obracet přímo na úřad zahraničních věcí státu, v němž sídlí, ani na místní úřady této země, nalézající se mimo jejich obvod konsulární.

Článek 13.

Konsulové budou oprávněni vésti rejstříky o příslušnících své země a vydávati těmto příslušníkům pasy a jiné průkazy totožnosti, jakož i osvědčení o úředních úkonech provedených konsuly, vidovati pasy, osvědčení o původu zboží a jiné listiny toho druhu.

Article 14.

Les consuls auront droit, si la législation de la Haute Partie Contractante qui les a nommés le permet, de procéder dans leur chancellerie ou à leur domicile, ainsi qu'à domicile des personnes intéressées aux opérations suivantes :

1° de recevoir toutes les déclarations que pourraient avoir à faire les ressortissants de l'Etat dont les consuls relèvent ;

2° dresser, certifier authentiques et recevoir en dépôt les dispositions testamentaires et tous autres actes de droit privé unilatéraux des ressortissants de la Haute Partie Contractante qui les a nommés ;

3° dresser, certifier authentiques et recevoir en dépôt des actes juridiques bilatéraux, conclus entre les ressortissants du Pays qu'ils représentent ou entre les ressortissants de ce Pays et les ressortissants du Pays de résidence du consul. Les dispositions du présent paragraphe ne se rapportent pas aux contrats concernant l'établissement et l'aliénation des droits réels sur les bâtiments et les terrains se trouvant au Pays de résidence du consul ;

4° dresser, recevoir et certifier authentiques des actes juridiques bilatéraux, conclus entre les ressortissants du Pays de résidence du consul, ou entre les ressortissants de tiers pays, ou bien entre ceux-ci et les ressortissants du Pays de résidence du consul, si ces actes juridiques se rapportent exclusivement à des intérêts se trouvant sur le territoire du Pays que le consul représente ou à des affaires qui doivent y être terminées ou accomplies ;

5° légaliser les signatures que les ressortissants du Pays que le consul représente ont apposé à toute sorte de documents, ainsi qu'à légaliser toute espèce d'actes et de documents, émanant des autorités ou des fonctionnaires de leur Pays ou du Pays de leur résidence, ainsi qu'à légaliser les copies desdits documents ;

6° traduire toute espèce d'actes et de documents, émanant des autorités et des fonctionnaires de la Haute Partie Contractante qui a nommé le consul ou du Pays de sa résidence officielle.

Les actes et les documents susmentionnés, ainsi que les traductions, copies et extraits des actes, dressés et légalisés par le consul et revêtus de son sceau officiel seront reconnus dans le Pays de résidence du consul comme actes, documents, traductions,

Článek 14.

Konsulové budou oprávněni, dovoluje-li to zákonodárství Vysoké smluvní strany, která je jmenovala, prováděti ve svých kancelářích nebo ve svém obydlí, jakož i v obydlí osob, jichž se to týká, tyto úkony :

1. Přijímati veškerá prohlášení, která by chtěli učiniti příslušníci státu, k němuž konsul náleží ;

2. sepisovati, ověřovati a přijímati do úschovy poslední porřízení a všechny jiné soukromoprávní jednostranné listiny příslušníků Vysoké smluvní strany, která je jmenovala ;

3. sepisovati, ověřovati a přijímati do úschovy listiny o právních jednáních dvoustranných, uzavřených mezi příslušníky státu, který zastupují, nebo mezi příslušníky tohoto státu a příslušníky státu sídla konsuloва. Ustanovení tohoto odstavce nevztahují se na smlouvy, týkající se zřízení a zcizení věcných práv k budovám a pozemkům, nalézajícím se v zemi sídla konsuloва ;

4. sepisovati, přijímati a ověřovati listiny o právním jednání dvoustranném, uzavřeném mezi příslušníky státu sídla konsuloва, nebo mezi příslušníky třetího státu nebo mezi těmito a příslušníky státu sídla konsuloва, jestliže tato právní jednání týkají se výhradně zájmů, nalézajících se na území státu, který konsul zastupuje, nebo záležitostí, které tam mají býti skončeny nebo provedeny ;

5. ověřovati podpisy, jimiž příslušníci státu, který konsul zastupuje, opatřili listiny všeho druhu, jakož i ověřovati spisy a listiny jakékoliv povahy, pocházející od úřadů nebo funkcionářů jejich státu nebo státu jejich sídla, jakož i ověřovati opisy těchto listin ;

6. překládati spisy a listiny všeho druhu, pocházející od úřadů nebo funkcionářů Vysoké smluvní strany, jež konsula jmenovala, nebo státu úředního sídla konsuloва.

Spisy a listiny shora uvedené, jakož i jich překlady, opisy a výtahy z nich, sepsané a ověřené konsulem a opatřené jeho úřední pečeti, budou uznávány ve státě sídla konsuloва jako spisy, listiny, překlady, opisy a výtahy veřejné neb veřejně ověřené a budou

copies et extraits publics ou légalisés publiquement et auront la même valeur et la même force probante, que s'ils avaient été dressés, certifiés ou traduits par des officiers publics ou des fonctionnaires correspondants du Pays de résidence du consul.

Toutefois, les actes et les documents susmentionnés, en tant qu'ils se rapportent à une affaire devant recevoir son exécution au Pays de résidence du consul, seront soumis aux droits de timbre et autres taxes et devront être légalisés par le Département des Affaires Etrangères du Pays de résidence du consul.

Article 15.

Les consuls auront le droit, en tant que la législation de la Haute Partie Contractante qui les a nommés les y autorise, de recevoir les déclarations se rapportant aux actes d'état civil (naissance, décès) des ressortissants du Pays qui les a nommés.

Toutefois, les stipulations de l'alinéa précédent ne portent pas atteinte à l'obligation des personnes intéressées d'effectuer les déclarations imposées par les lois territoriales.

Article 16.

Les consuls auront le droit en tant qu'ils y seront autorisés par la législation de l'Etat qui les a nommés d'effectuer la surveillance de la tutelle et de la curatelle des mineurs, des aliénés et autres incapables, ressortissants de la Haute Partie Contractante qui a nommé le consul et se trouvant dans la circonscription consulaire.

Dans ce but ils auront le droit d'instituer une tutelle ou une curatelle et d'effectuer la surveillance de l'activité des tuteurs et des curateurs.

Les autorités locales seront tenues à notifier sans délai au consul de l'autre Haute Partie Contractante tous les cas où il y aurait lieu de pourvoir à la nomination d'un tuteur ou d'un curateur dans l'intérêt d'un ressortissant de l'Etat dont le consul relève.

Article 17.

En cas de décès d'un ressortissant de l'une des Hautes Parties Contractantes sur le territoire de l'autre Partie, les autorités locales sont tenues d'en donner avis immédiatement et directement au consul avec indication des informations qu'elles possèdent concernant les biens successoriaux du défunt et leur valeur, l'existence des héritiers et des autres

míti tutěž platnost a tutěž moc průkazní, jako kdyby byly sepsány, ověřeny nebo přeloženy veřejným úředníkem neb obdobným funkcionářem státu sídla konsulova.

Spisy a listiny shora uvedené, pokud se vztahují k záležitosti, která má být vykonána v zemi sídla konsulova, budou ovšem podléhati kolkům a poplatkům a musí být ověřeny úřadem zahraničních věcí státu sídla konsulova.

Článek 15.

Konsulové budou oprávněni, pokud je zákonodárství Vysoké smluvní strany, jež je jmenovala, k tomu zmocňuje, přijímatí oznámení vztahující se na úkony osobního stavu (narození, úmrtí) příslušníků státu, který je jmenoval.

Ustanovení předcházejícího odstavce nemění ovšem nic na povinnostech těch, jichž se to týká, učiniti oznámení předepsané místními zákony.

Článek 16.

Konsulové budou oprávněni, pokud k tomu budou zmocněni zákonodárstvím státu, jenž je jmenoval, prováděti dozor nad poručnictvím a opatrovnictvím nezletilých, choromyslných a jiných osob nezpůsobilých, příslušníků Vysoké smluvní strany, jež konsula jmenovala, a nalézajících se v konsulárním obvodu.

Za tím účelem budou oprávněni zřizovati poručnictví a opatrovnictví a prováděti dozor nad činností poručníků a opatrovníků.

Místní úřady jsou povinny oznámiti bez průtahů konsulovi druhé Vysoké smluvní strany každý případ, kde by bylo na místě starati se o jmenování poručníka nebo opatrovníka v zájmu příslušníka státu, k němuž konsul náleží.

Článek 17.

Zemře-li příslušník jedné Vysoké smluvní strany na území druhé strany, místní úřady jsou povinny zpraviti o tom ihned přímo konsula a dáti mu informace, které mají o pozůstalostním jmění a jeho hodnotě, o dědicích a jiných oprávněných osobách, o místě jejich pobytu, jakož i o závěti zesnulého; jsou také povinny odevzdati konsulovi co nejdříve a

ayants droit, le lieu de leur résidence, ainsi que l'existence d'un testament du défunt; elles sont tenues aussi de transmettre directement au consul dans le plus bref délai et sans frais une expédition de l'acte de décès du défunt.

Si le consul reçoit une telle information avant les autorités locales il transmettra immédiatement les informations mentionnées à l'alinéa précédent aux autorités locales compétentes.

Les biens mobiliers du défunt qui se trouvent sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes seront remis au complet au consul de l'autre Etat Contractant dont le défunt était ressortissant au moment de son décès; toutefois la remise de la succession au consul ne le rend pas responsable des dettes dont la succession pourrait être grevée.

Le consul, avant de remettre la succession aux héritiers, est tenu de payer ou d'assurer le paiement, dans les limites de la succession, des impôts sur la succession et de toutes les créances éventuelles envers la succession.

Si la succession est remise par le consul à l'étranger il est tenu de remettre la part de l'héritage revenant aux héritiers éventuels domiciliés dans le Pays de sa résidence quelle que soit la nationalité de ces héritiers. Ces obligations du consul vis-à-vis des personnes ayant fait valoir leurs droits ou leurs réclamations à la succession expirent si ces personnes n'ont pas prouvé au consul pendant les six mois à dater du jour du décès du de cuius que leurs droits à la succession ou leurs réclamations ont déjà été reconnus valables ou ont été soumis à l'examen des organes compétents.

Le consul sera autorisé, d'après les lois de son Pays, d'intervenir sans délai auprès des autorités compétentes du Pays de sa résidence afin d'assurer la liquidation de la succession et de faire résoudre les différends et les réclamations à l'égard de la succession, dont il a été régulièrement saisi.

Dans toutes les affaires de succession dont la liquidation aura lieu dans l'une des Hautes Parties Contractantes, les consuls de l'autre Partie auront le droit de représenter, sans production de pleins pouvoirs, les intérêts des héritiers absents, si ces derniers n'ont pas nommé à cet effet des agents spéciaux.

Il est entendu que, conformément à la législation de leurs pays, les autorités locales seront tenues de prêter au consul leur assis-

bezplatně jedno vyhotovení úmrtního listu zemřelého.

Dostane-li se těchto informací konsulovi dříve, než místním úřadům, oznámí konsul informace uvedené v předcházejícím odstavci místním příslušným úřadům.

Zůstavitelovy movité věci, jež se nalézají na území jedné z Vysokých smluvních stran, budou odevzdány v celku konsulovi druhého smluvního státu, jehož příslušníkem byl zemřelý v době své smrti; avšak odevzdání pozůstalosti konsulovi nečiní jej odpovědným za dluhy, kterými snad je pozůstalost zatížena.

Dříve než konsul vydá pozůstalost dědicům, je povinen, pokud na to pozůstalost stačí, zaplatiti nebo zajistiti zaplacení daní z dědictví a jiných snad pohledávek proti pozůstalosti.

Odesílá-li konsul pozůstalost do ciziny, je povinen odevzdati část dědictví připadající snad dědicům usedlým ve státě jeho sídla, těmto dědicům bez ohledu na jejich státní příslušnost. Tato povinnost konsulova vůči osobám, které uplatňují svá práva nebo své nároky na pozůstalost pomine, neprokáží-li konsulovi během šesti měsíců ode dne úmrtí zůstavitelova, že jejich právo na dědictví nebo jejich nároky byly uznány anebo byly dány k prozkoumání příslušným orgánům.

Konsul bude oprávněn obrátiti se podle zákonů svého státu bezodkladně na příslušné úřady státu svého sídla k tomu cíli, aby byla provedena likvidace pozůstalosti a vyřízeny spory a nároky, týkající se pozůstalosti, na něho řádně vznesené.

Ve všech pozůstalostních věcech, jež se projednávají v jedné z Vysokých smluvních stran, budou míti konsulové druhé strany bez průkazu plné moci právo zastupovati zájmy nepřítomných dědiců, jestliže tyto nejmenovali pro to zvláštních zmocněnců.

Rozumí se, že místní úřady jsou povinny v souhlase se zákonodárstvím své země poskytnouti konsulovi účinnou pomoc, aby mu

tance efficace pour le mettre en état d'exercer les fonctions prévues par le présent article.

Article 18.

Les consuls auront le droit dans les limites de la législation de leur Pays et de la législation du Pays de leur résidence, de rendre toute assistance nécessaire aux aéronefs de leur Pays se trouvant sur le territoire de l'autre Pays.

Article 19.

Toutes les dispositions de la présente Convention relatives aux attributions des consuls seront applicables de plein droit aux missions diplomatiques, autant qu'elles exercent les fonctions consulaires dans le Pays de leur résidence.

Article 20.

Les consuls de chacune des Hautes Parties Contractantes jouiront dans l'autre Partie, à charge de réciprocité, dans l'exécution de leurs attributions consulaires internationales ordinaires, de tous les droits, facilités, privilèges et immunités qui sont ou seront reconnus aux consuls de la nation la plus favorisée.

Article 21.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des instruments de ratification aura lieu à Praha dans le plus bref délai possible.

Elle entrera en vigueur quinze jours après la date de l'échange des instruments de ratification.

Ses effets cesseront à l'expiration d'une année à partir de la dénonciation notifiée par l'une ou l'autre des Hautes Parties Contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Moscou, le « 16 » Novembre 1935.

L. S. BOHDAN PAVLŮ

L. S. MAXIME LITVINOFF

umožnili vykonávati funkce, o nichž jedná tento článek.

Článek 18.

Konsulové budou oprávněni v mezích zákonodárství svého státu a zákonodárství státu svého sídla poskytovat všemožnou nutnou pomoc letadlům svého státu, nalézajícím se na území druhého státu.

Článek 19.

Všechna ustanovení této Úmluvy, týkající se pravomoci konsulů, budou se bez dalšího vztahovati na mise diplomatické, pokud vykonávají funkce konsulární ve státě svého sídla.

Článek 20.

Konsulové každé z Vysokých smluvních stran budou požívat v zemi druhé strany za podmínky vzájemnosti při výkonu řádné mezinárodní pravomoci všech práv, výhod, výsad a svobod, které jsou nebo budou přiznány konsulům státu, požívajícího nejvyšších výhod.

Článek 21.

Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze pokud možno nejdříve.

Nabude účinnosti patnáctého dne po dni výměny ratifikací.

Pozbude účinnosti za rok ode dne výpovědi, dané jednou z Vysokých smluvních stran.

Tomu na svědomí shora jmenovaní zplnomocněnci tuto Úmluvu podepsali a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v Moskvě dne 16. listopadu 1935.

L. S. BOHDAN PAVLŮ.

L. S. MAXIME LITVINOFF.

Protocole final.*Ad Article premier.*

1° Les Hautes Parties Contractantes sont d'accord que parmi le personnel de bureau des consulats respectifs ne seront pas admis des ressortissants de tiers pays.

2° Les Hautes Parties Contractantes sont en outre d'accord de ne pas employer parmi ce personnel des personnes qui possédaient antérieurement la nationalité de l'Etat de résidence du consulat.

Ad Article 2.

1° Pour le cas d'un retrait d'exequatur il est entendu que la communication prévue à l'alinéa 6 de l'article 2 précédera le retrait même de l'exequatur.

2° Les consuls ainsi que tous les fonctionnaires consulaires mentionnés à l'alinéa 2 de l'article premier, seront munis de la part du Département des Affaires Etrangères de l'Etat où ils résident d'une carte spéciale d'identité portant la photographie du titulaire, établissant leur qualité officielle et les recommandant à la protection des autorités locales.

Ad Article 7.

Le droit des consuls respectifs de correspondre en chiffres sera réglé par les dispositions de la législation du Pays de leur résidence.

Ad Article 10.

1° Les consuls respectifs jouiront en ce qui concerne l'importation des objets de première installation des droits accordés à ce sujet par les lois et règlements du Pays de la résidence du consul.

2° Les objets prévus à l'article 10 de la Convention, ainsi qu'au point 1 ci-dessus, pourront être réexportés et seront exemptés de toute taxe de réexportation.

Ad Article 15.

Les deux Hautes Parties Contractantes sont d'accord que la question sur les attributions consulaires en ce qui concerne la déclaration des mariages par devant les consuls pourra être réglée par un accord ultérieur entre les Parties.

Závěrečný zápis.*K článku prvnímu.*

1. Vysoké smluvní strany se shodují v tom, že příslušníci třetího státu nebudou připuštěni jako zaměstnanci toho kterého konsulárního úřadu.

2. Vysoké smluvní strany shodují se dále v tom, že nebudou zaměstnávat mezi tímto personálem osoby, které měly dříve příslušnost státu, v němž konsulát sídlí.

K článku 2.

1. Rozumí se, že v případě odnětí exequatur, bude oznámení, o němž je řeč v odstavci 6 článku 2, předcházeti samému odnětí exequatur.

2. Konsulové, jakož i všichni funkcionáři konsulární, uvedení v odstavci 2 článku prvního, budou opatřeni úřadem zahraničních věcí státu, v němž sídlí, zvláštní průkazkou, opatřenou podobenkou majitele, osvědčující jejich úřední hodnost a doporučující je ochraně místních úřadů.

K článku 7.

Právo konsulů korespondovati v šifře bude se řídit ustanoveními, platnými v zemi jejich sídla.

K článku 10.

1. Pokud se týče dovozu předmětů k prvnímu zařízení, budou konsulové požívati práv, přiznaných jim po této stránce zákony a nařízeními země, v které konsul sídlí.

2. Předměty, uvedené v článku 10 této Úmluvy, jakož i v bodě 1 shora, budou moci býti vyvezeny a budou osvobozeny od všech poplatků vývozních.

K článku 15.

Vysoké smluvní strany jsou shodny v tom, že otázka konsulárních oprávnění co do uzavírání sňatků před konsuly může býti upravena pozdější dohodou mezi oběma stranami.

Ad Article 17.

La question de la conclusion d'un Accord spécial concernant les successions pourra être réglée par un accord ultérieur entre les Parties si d'après leur opinion les circonstances l'exigent.

Fait à Moscou, le « 16 » Novembre 1935.

BOHDAN PAVLŮ
MAXIME LITVINOFF

K článku 17.

Otázka uzavření zvláštní úmluvy o pozůstatostech může býti řešena pozdější dohodou obou stran, budou-li toho podle jejich mínění okolnosti vyžadovati.

Dáno v Moskvě dne 16. listopadu 1935.

BOHDAN PAVLŮ.
MAXIME LITVINOFF.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 24. BŘEZNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTI-STÉHO TŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. K. KROFTA v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 23. května 1936, takže úmluva se Závěrečným protokolem nabývají podle článku 21 účinnosti dne 6. června 1936.

Dr. Krofta v. r.
